

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

№ 721/1958

Год. XIII, бр. 1 (836)

Търново, вторник, 1 януари 1957 г.

Цена 20 ст.

Новогодишен привет, скъпи български приятели!

До читателите на в-к „Борба“

ВИЛИС ЛАЦИС

От цялото си сърце изпращам братски привет на моите български приятели. Нека Новата 1957 година бъде за всички Вас година на мирен творчески труд, година на щастие и нови прекрасни успехи.

декември 1956 г.

В. Лацис

По случай Новата 1957 година редакцията на в-к „Борба“ се обръща към големия латвийски писател и съветски държавник Вилис Лацис, автор на известните у нас книги „Синът на рибаля“, „Буря“, „Изгубената родина“, „Към нов блясък“, излязлата неотдавна на руски език „Семья Зитаров“ и други, за новогодишни пожелания към читателите на вестника, които тук поместява.

Новогодишни пожелания получихме и от инж. С. Мойсеев, добър познат и приятел на строителите на язовир „Ал. Стамболийски“ и на други язовири у нас. Поздрав към трудещите се в окръга изпращат и главният редактор на Дрезденския вестник „Зехсиге цайтунг“ Карл Бобах и заместникът му Йохен Цимерман, които през лятото бяха в България.

От строежа на Иркутската ВЕЦ
Строителите на Иркутската ВЕЦ на Ангора посрещат Новата 1957 година с пускането в експлоатация на първия агрегат. Изпращам своите новогодишни поздравии на българските хидротехници с пожелания за нови успехи в областта на хидротехническото строителство в България.

С. МОЙСЕЕВ, главен инженер на Ангаргистрой

За мира, за социализма

На всички читатели, на редакторите и печатарите на в-к „Борба“, както и на всички трудещи се от Търновски окръг, ние изпращаме най-сърдечни поздравии по случай Новата 1957 година. За всички, които желаят мира и социализма, идващата година носи големи задачи и изпитания.

Нека тя донесе на нашите български приятели, които тъй смело и целенасочено работят за делото на интернационалния прогрес, покрай тежката борба също хубави успехи и много, много радостни събития.

С вяра в нашето здраво приятелство, за силата на лагера на мира, в часа на годишната смяна вдигаме чаша и мислено се чуваме с Вас:

За мира, за социализма и за по-нататъшна задружна работа!

За редакцията на в-к „Зехсиге цайтунг“ — Дрезден
Карл БОБАХ Йохен ЦИМЕРМАН

ЗА НОВИ УСПЕХИ В МИРНИЯ ТВОРЧЕСКИ ТРУД

Новата година дойде заедно с по-реалистична партийна и правителствена постановления за подобряване материалното и културно благосъстояние на трудещите се.

Новата година настъпи заедно с още по-радостните и светли перспективи пред нашия народ за мирно творчество.

Единството и сплотеността на миролюбивите сили, начело с великия Съветски съюз, застави англо-френските и израелските агресори да оттеглят войските си от Египет. С помощта на съветските войски и моралната подкрепа на цялото прогресивно човечество унгарските патриоти отбиха контрреволюционния опит да се откъснат от избора на социалистически път на развитие.

Изтеклата 1956 година беше забележително потвърждение от живота на мързата политика на Българската комунистическа партия. Народополезните решения на Априлския и Септемврийския пленуми на Централния комитет на Партията намериха радушен прием в сърцата на всички честни патриоти.

Заедно с целия български народ, работниците, селяните и народната интелигенция в нашия окръг превъзвяха в дело задачите по директивата на втория петгодишен народно-стопански план. Обемът на произведената продукция в края на годината надвиши показателя по директивата близо с 4-5 на сто. Почти за всички отрасли на републиканската промишленост окръгът преизпълнява плана. Нашите славни текстилни, кожари и захаровари дадоха на народното стопанство съвкупно 850,000 м памучни тъкани, 116,000 м вълнени тъкани, 170,000 броя вълнен трикотаж, 34,000 броя памучен трикотаж, над 2,700,000 лкм лицеви кожи, 90,000 кг твърди кожи, 5, 544 тона захар и пр.

Резултатите в редица кооперативни стопанства, особено през изтеклата година, убедително показват, че и при по-неблагоприятни условия могат да се получат не само нормални, но и по-високи добиви. Кооператорите от с. Кормянско, Севлиево, получиха по 200 кг пшеница и по 227 кг ечемик средно от декар, от ТКЗС в с. Димча, Павликени по 1,053 кг грозде, ТКЗС „В. Коларов“ в с. Обединение, Търново — по 260 кг даревица, ТКЗС в с. Върбица, Г. Оряховско — по 4,700 кг захарно цвекло от декар и пр.

Повишената активност и разгърнатата организаторска и политическа работа сред работническите колективи допринесе за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията. Производителността на труда в републиканската промишленост в окръга е с около 5 на сто над плана, а само за левек месеци предприятия от тази промишленост дадоха народното стопанство 50,000,000

лева икономии от снижение себестойността на продукцията. Изпълниха плана за снижение себестойността на продукцията и предприятията от кооперативната промишленост и железопътния транспорт.

Непрекъснато се разширява мрежата на културните и здравните учреждения и художествената самодейност.

Постигнатите успехи са налице. Те са безспорни, но те не бива да прикриват трудностите за преодоляване.

Сега с разясняване на плана за 1957 година следва внимателно да огледаме конкретно работата на всяко предприятие и всяко трудово-кооперативно земеделско стопанство, да надникнем във всяко звено на производствения процес и мобилизираме силите на всички трудещи се на борба срещу недостатъците.

Родната промишленост през 1957 година за по-малко от три дни ще произведе толкова, колкото за 20 дни през 1939 година. В страната ще започне серийно производство на дизелмотори от 24—60 конски сили, компресори, мотоциклети, велосипеди, нови модели стругове, скрепери, разни видове машини за селското стопанство и рудолобна, часовници-булдизни и пр. Реалните доходи на работниците и селяните ще надвишат с 20 на сто предвиденото по директивата.

С братската безкористна помощ на съветските народи се създава работа за незаетата работна сила. Съветският съюз ще ни окаже помощ в близките няколко години да разширим оловно-цинковия и азотно-торния заводи, да построим нов азотно-торов и коксо-химически завод.

В окръга през тази година ще бъдат завършени триаженна гара и общинската болница в Г. Оряховица, ф-ка „Победа“ и производствената сграда на ТПК в Търново, апетурният лех към ф-ка „В. Коларов“ в Габрово, Винарската изба в Павликени и др.

Огромните задачи за 1957 година и по-бързото повишаване на жизненото равнище изискват от работниците, кооператорите и механизаторите непрекъснато да повишават производителността на труда във всички сектори на народното стопанство, да повишават производството и да повишават качеството на сточите.

Нашият народ започва работа през новата година още по-единен и сплотен около Българската комунистическа партия. Той безрезервно стои в социалистическия лагер, начело със Съветския съюз, и заедно с всички миролюбиви народи бли за опазване на мира и безопасността на Балканите и в целия свят.

Под ръководството на Партията, сплотени в Отечествения фронт, на работа за нови успехи в миния творчески труд през Новата 1957 година!

СТАРИЯТ ПАРТИЕН ДЕЯТЕЛ ПОЗДРАВЯВА

Спомените за посрещането на Новата година в миналото са скъпи. Колко вяра е била необходима у първите пионери на социализма в България, за да прозрат в настъпването на всяка нова година приближаването на победата на правото дело.

Старият партийен деятел др. Янко Енчев, който през 1891 година е бил печатарски работник в печатницата „Работник“ в Търново, изпрати до редакционния колектив на в-к „Борба“ следното новогодишно приветствие:

Другари,
Горещи комунистически поздравии по случай Новата 1957 календарна година. Спомням си мъгляво как през 1891 г. с червени връзки и фенерчета през нощта бяхме в една квартира в махалата „Са. Атанас“ при елин социалист. Но това са детски спомени, които сега възбуждат и подтикваат към нещо велико, възвишено.
С другарски поздрав: Янко ЕНЧЕВ

Пазарджик
30. XII. 1956 г.

ХУБАВИ ВЕСТИ

Ждановци се отсрамирах

И на сутринта на 29 декември, както винаги, фабричната свирка на вагоностроителния завод „А. Жданов“ в Дряново обяви началото на трудовия ден.

Из просторните цехове зазвяха богателен труд. Срещните ръце на вагоностроителите бързаха да привързват изработеното на последната партида нови 4-осни пътнически вагони.

Него ден целият колектив на завода бе радостен да отчете, че с два дни предсрочно е завършил и предад за експлоатация 8 нови пътнически 4-осни вагони.

На общозаводско събрание директорът на завода Йордан Йорданов направи преглед на работата в завода през 1956 година. Той се спира на отделните трудности, които колективът трябва да превъзмогне, за да изпълни производствения план. С два дни предсрочно колективът на ДВЗ „А. Жданов“ в Дряново изпълни производствения план за годината 101.19 на сто и увеличи производителността на труда с 2.67 на сто.

През 1956 година в завода бяха изработени 45 нови пътнически 4-осни вагони, пет нови пощенски вагони. Бяха извършени плановите ремонти на десетки други возила.

След краткия доклад на директора на първенците в производството бяха раздадени награди. Преходното червено знаме на завода бе връчено на вагоноремонтния цех с началник Минчо Гитев, постигнал най-високо изпълнение на плана — 102.33 на сто.

И през новата 1957 година колективът на завода „А. Жданов“ няма

Фотомонтаж: П. Тарасенков, В. Василев

НОВОГОДИШНА НАЗДРАВИЦА

Нека бъдем живи, нека бъдем здрави,
щастieto знае нашата врата.

Много да научим, много да направим
за добрите, честни хора по света!
Да родят полята жито чак до рамо
и заводи бели в тях да задимят.

Мирни дни да бъдат, неспокойни само
влюбените след раздялата да спят.
А сега — наздраве! Старата не пийм,
Но за Новата е този весел звън.
И кога сме най-зле — ей така да бъдем,
а пък нека вят бурите навън.

Димитър СТЕФАНОВ

Пристига Новата година

Навред над нашата Година
сега дванадесет звъни...
И ето — Новата година
пристига с приказни шейни.

Здрависваме я край софрата
и татко казва с пълен глас:

— За по-голямата заплаща,
аз пия с радост в този час...
Пък лядо бълклицата вдига:
— За пенсията пия, брей!
И баба весела пристига —
в ръцете й почача грей.

А вжте — моето скръще
поднася им букет щети.
Усмивка се и бавно срича:
— да ви честита староста.

Матей ШОПКИН

НОВОГОДИШНИ РАДОСТИ

Най-новото, на което се радва колективът на ДМКП „Лев“ — Плачковци, Дряновско е построеното от 20 дни съоръжение на коксовите пещи — рекоператорите. Чрез него редовно се поддържа висока температура и в пещите горят въглища с по-голямо пепелно съдържание. Това позволи да се увеличи производството на кокс и да се подобри качеството му. Газовите въглища, които до сега бяха проблем за коксирането, вече са второстепенен въпрос.

Това техническо подобрене стана по инициатива на партийното бюро и е дело на инж. Димитров. На коксовите пещи се построиха нов бункер и транспортър, които улесниха труда на работниците, замени се ръчно прекарване на изпечените кокс.

С героичните усилия на работниците ГПС „Лъгът“ в с. Стоките, Севлиево, изпълни още преди два месеца годишния си план по всички показатели 136 на сто. Бригадата на орленосеца Цоньо Йорданов с изтичането на десетия месец имаше

1,333 кубически метра пълтна кубатура строителен материал и дърва сръх плана. Трудовите си норми челниците изпълняваха 240 на сто.

В края на годината за своите трудови подвизи те бяха поздравени от ръководителите и целия колектив на специално уредената другарска среща.

Планът на селкооп в с. Асеново, Горнооряховско за 1956 г. е изпълнен 104 на сто. Доставени са всички необходими стоки за потребителите и кооперацията реализира печалба 80,000 лева.

Кооператорите твърдо са решили през новата година да построят свой малък завод, който ще бъде заробен и освен това водите му ще се използват за напояване на зеленчукови градини.

Възнаграждението за трудовия стопанството е 11,60 лева. 2 кг шешеница и много други продукти.

Мечтата на жителите е да построят мост, който ще свърже двете части на селото.

ИЗПЪЛНИХА ДАДЕНАТА ДУМА

Преди една година пред околийската организация на ДСНМ в Търново се постави задачата — предимно със силите на младежта да се засеи и отгледа 2,300 декара хибридна царевича.

Резултатите от упорити младежки труд са вече известни. Общо в околийската вместо 172,500 кг хибридни семена от майчиния сорт се получиха 192,000 кг.

Първо място по получените добиви заеха зената в село Обединение при ТКЗС „В. Коларов“. Ето и резултати:

те им: първо звено — 406.6 кг среден добив от декар, второ звено — 403.6 кг, трето звено — 411.6 кг.

Добри добиви получиха и зената в с. Иванча — със зеновод Иван Н. Иванов 293 кг, П. Сеновец със зеновод др. Ралка Бърларова — по 310 кг, в с. Ресен, Страхилово и др.

Младите труженици в селското стопанство от Търновско изпълниха дадената пред Партията и Съюза дума. Затова сега тяхната новогодишна радост е двойна.

Ив. Чуховски и М. Бонев

В ЖИВОТА С КРИЛЕ

Тежки години... Войната бушува. Немогиата расте. През 1942 година малкото момче на Георги Кумбев завърши прогимназия в с. Куцима, Търновско и поиска да се запише ученик в техническо училище. Малкият Тонко беше неумолим в желанието си, но липсата на средства накар бащата да погали момчето, да го утеши и с бащински съвети да го убеди, че той ще бъде много добре при шивача в махалата. Тодор Кумбев започна да учи занаят.

Желанието на малкия Тонко през това време се оформи в непоколебимо решение той да стане техник, да разбира от машини и сам да може да ги управлява. Така изминаха четири години.

Веднаж Тодор научи, че в град Левски се открива курс за трактористи. Едно от условията обаче било да бъдеш член на ТКЗС или да си работил в МТС. Той не отговаряше нито на едното, нито на другото условие. В селото изобщо нямаше кооперативно стопанство. Хрумна му да иде при своя приятел учител в селото за съвет. От него доби кураж и без да споделя възбудата го мисли 18-годишният Тодор Кумбев замина за Левски сам на ръка да полуде молбата си, че желае да стане тракторист.

Първите крачки в желаната професия бяха почти сред непознати хора в машинно-тракторната станция в Г. Орхановица. Единствен най-близкият му другар беше Илия Паунов от

неговото село, с когото дружаха от детинство.

В Г. Орхановица трактористът Тодор Кумбев почувствуваше първите приятни трепети от похвалата. У него се оформяше чувство за човешко достойнство, че върши голямо дело, че е полезен на много хора.

Десет години се изнизиха от как той посрещна с пълна душа и чувствено на удовлетвореност 1947 година.

Скоро той отиде в казармата. Снажният тракторист без колебание бе определен да служи в танкови части. Тук той завърши школа за танкист: следващата година бе един от малцината, които проявиха напрежение на силите, подготвиха се самостоятелно за изпитиите и станаха шофьори.

От тогава си имам и шофьорска книжка. Много пеня допълнително научих в казармата. Онова, което учихме в курса и онова, което ми полнесе работата и машинно-тракторната станция някъде не съвпаднаха. В танковата школа се научих да съчетавам теорията с практиката — с явно доволство говореше Тодор за времетраяването си в казармата.

От 1951 година той наново смени такса с трактора. Той път се понесе из кооперативните поля из своя край, в тяхното ТКЗС. Как вилнико пред очите му се изграждаше нещо ново, растеше голямо дело.

Времето не тече, а лети. Пет години вече след казармата старши трактористът Тодор Кумбев кръстосва

големите квадрати из Дунавската равнина, в родното си село Куцима. Колко пъти той изплува на чело в съревнованието. Преди четири месеца завоюва деветосептемврийската награда. А в навечерието на Новата 1957 година той не допуска да бъде задминат в оранта. Пръв между първите с 28.000 декара изорана площ вместо 14.000, както го задължаваше планът за 1956 година!

Освен голямата радост, за седемчленното си семейство Тодор Кумбев поднесе пред Новата година спалня и гардероб.

— Къщата ни е голяма и затова удовоихме мебелите. Нуждите ни нарастват работата двойно надвишаваме, а Партията никога не ни забрави. Майка ми и баща ми са вече пенсионери, за двете си деца ще получавам месечно стотинарка. Как да не работя от сърце, без брак, — с искрен глас говори Тодор.

Колко ярко се помнят някои дати! Преди десет години Тодор Кумбев довърши 1947 година за пръв път като тракторист. В 1957 година старши-трактористът Кумбев навлиза пръв от всичките си другари в МТС в с. П. Тръмбеш с най-големи производствени успехи, а явен напредък в професията си. Какъв подарък от трудовия човек за Партията, за колектива, за обществото!

С такива чувства, мисли и светли перспективи посрещна Новата година един старши-тракторист от МТС в с. П. Тръмбеш, Търновско. Здр. Отчев

ПО-БОДРИ, ПО-РАДОСТНИ

Семейството на Лазар Г. Пенчев

Татко, искаме акордеон!

И тази вечер, когато вчерният зряч се сли с тъмната нощ и кълбест дим от локомотивите покори ж. п. гара Г. Орхановица, локомотивният машинист Панайот Боджияев се промъкна край семафора с дългата композиция пътнишки вагони и точно по разписанието спря локомотива на гарата. След като то предаде на новата смяна, с обичайната си весела усмивка, която обляко слеза от малко пропътуваното му лице, похлипка на своя помощник машинист:

— Е, хайде, Михаиле, вече е време, за в къщи. Там ни чака. Моите юнаци са в нетърпение да ме посрещнат.

Разговаряйки двамата отидоха в банята на депото. Бай Панайот, преоблякъл се в чистите дрехи, с кожена железничарска шуба, с кубава кубанка върху посребрените му руси коси и чанта в ръка крачеше равномерно. Той спря на третия етаж на блоково-то транспортно жилище. Натисна звънеца на апартамент 13 и веднага на кръгло прозорче на пътята врата блесна светлина. Щракна ключ и вратата се отвори.

— Татко, татко! — радостно извикаха двете момчета и десетгодишният Антон прегърна баща си, егасна го за ръката.

— Добре дошел, татко!

В това време второкласникът Кирилчо вече ровеше в чантата на татко си да търси подарък, който машинистът никога не забравяше да им донесе.

— Мои, момци, сами ли сте? — запита бай Панайот, когато огледа двете стаи и не съзря там другарката си Райна.

— Да, татко. — отговориха единотласно двете момчета. — Майка е за хляб и по покупки.

Щом се озоваха в затоплената от хубавата готварска печка кухня, бай Панайот свали върхната си дреха, очаква я на закачалката, потърка малко ръцете си и се отпусна върху дивана до печката. Умното лице на машиниста разгледа подкашлящите около него деца, поравна им се и малко хитро запита с обичайния въпрос:

— Антоне, Кирилчо, днес как мина училището?

И двете момчета отговориха, че е минало добре. Антон почти виновно съобща за получената четворка. Кирилчо — че днес не е изваждал на урок.

— Антоне, — запита ласково бащата — а, научи ли стихотворението

„Жив е той, жив е“? Можеш ли да го казваш изразително?

— Научих го, татко, — и веднага започна да декламира.

Бащата слушаше, а в гърдите му се надигаше възмущение, по лицето му беше се изписало бащинско одобрение.

Кирилчо вече беше се заловил за книжката с приказките, но като усети изпитателния поглед на баща си, обърна глава към него.

— Татко, днес не съм репетира казачока за новогодишната елха, защото хората имат редовна репетиция. Нали и с него ще участвуваме на елхата!

Другарката на бай Панайот, каква Райна се завърна от покупките.

Когато вечерта привършваше, Кирилчо се обърна към баща си, погледна го с почти бащините си очи и го помоли: — Татко, много пъти си ни разказвал за различни градове, в които си ходил, за локомотивите, но никога не си ни разказвал нищо за себе си. Разкажи ни сега с бащо, защото ти е дадена тази значка „отличен железничар“.

— Време е да спим, палавнико, съвсем не е за такива разкази. Ти ще ти разбереш тези работи, когато пораснеш.

— Но, татко, — обади се и двете момчета — искаме да ни разкажеш само докато заспиме.

Нямаше що да се прави.

Момченцата сложиха глави върху възглавниците в спалнята, майка им ги зави с юргана, а бай Панайот при седна край тях и тихо заговори:

— Да бъдеш локомотивен машинист, не е нужно само умение да се заставят огромните метални колелета неспирно да се движат по железния път и да теглят вагоните. Машинистът е нещо като лекар, моят юнаци, който трябва да познава душата на машината, нейната сила и мощ и да я използва колкото му е необходимо. Той трябва навреме да открива и премахва болките и, както това правят лекарите с болния човек. Ето, например, локомотива № 03-11 на която работя вече четири години, получава с болка. Мощността ѝ беше чувствително намалена — значи не могат да се превозват достатъчно пътници. Как ще оставяме хората по гарите? Затова внимателно прегледах машината, поразговарях с другарите — намерихме слабостта. Че като запрехнахме трите сменни бригади — направихме хубав ремонт и девет ду-

НАШЕТО многодетно семейство е изпитало и радости и несполуки. Но животът тъй сигурно отива към все по-добро, делото на изграждането на социализма, в което и ние с жена ми участвуваме, е толкова хубаво, че и навечерието на Новата година на човек му идват на ум само светли мисли.

Много радост внесоха в нашето семейство родната Коммунистическа партия и Правителството през отиващата си стара година с постановленията за увеличаване на заплатите и семейните добавки. През Новата година грижите на народната власт наистина че ни направят щастливи, ще подобрят решително нашето материално положение.

От 1 януари в къщи ще влизат все че не 96 лева от семейни надбавки за четирите ни деца, а със 184 лева повече. Това е помощ и то каква!

От 1 април ще заживеем още по-добре. Надницата ми на чистач на платове от 14.85 лева ще се увеличи с 20 на сто и ще стане 17.82 лв, а с възнаграждението за наднормено производство ще стигне 26.73 лева. Всеки ден ще внасям в къщи 4 и половина лева повече, а месечно — 112 лева повече. Заплатата на другарката ми, която е обща работничка в здравно заведение, ще се увеличи също с 41 лева.

Затова навлизаме в новата година по-бодри, по-сигурни в бъдещето и с повече сили и ентузиазъм ще работим за новия живот, за Родината.

Лазар Г. ПЕНЧЕВ
текстilen работник
ул. „Капитан Никола“ 31—Габрово

Кооператорът дядо Рашко

Тъмна есенна вечер на 1943 година. Животът в селото все още кипи. Това всеки може да долови в мученето на кравите, в звъните на прибращите се овце, в повикванията на хората.

Но по-големо все повече опустява и в него настъпва тъгостна тишина. От есето се откъсна някаква каруца, която с тълпата си потриване нарушава полската тишина. Тя се отправя по черния път за мелницата на Иван Паруша.

— Охо, охо! — похлипка едва чуто на конете седящият в каруцата среден на ръст, със слабо скулето и набръчкано лице, елания. Конете спират пред вратата на мелницата и той скача от каруцата.

— Иване, ка ли си? — похлипкайки предпазливо на вратата, виква той с дрезгавия си глас.

— Кой е? — обади се отвътре някой.

— Аз съм, Иване, Рашко Рашков.

Вратата се отваря и селянинът влиза. После прегръб, той изнася чувал след чувал и напълва каруцата.

— Тодор Пипов е платил брашното, но да ми върнеш чувалите, хей, защото ми трябва! — предупредява на изпровожданията.

— Ще ти ги върна, Иване, още утре ще ти ги върна — съдайки в каруцата го уверява Рашко.

Подпирвайки леко поводите на конете, бай Рашко оглежда наоколо и се усеща. Ми ако изкочат сега от някъде жандармеристите и го хванат! Тръпик започва да лаят по тялото му, помисли, какво ще стане с него, ако открият фашистите, че в неговия дом намирал топъл прием и убиещите нацисти партизани, че с това брашно ще ги храни. Той си спомни за виешия, слаб, висок и строен рус Тодор, за ниския подвижен Спас, за селския Камен, Петко. ... които са решили и живота си да не пожелаят, ако е наложило, но да се борят с оръжието в ръка за свободата на Родината.

Образите на тези безстрашни народни синове му възбяха решителност и той окучава подкара по-бързо конете. ...

Рояк хора, или, натоварени с тухли, дървен материал, цигли, като

мравки спомат по заждателата вече голяма поляна на западния край на с. Дъсково, Павликено. Те съотварят материално до строящия се първи кооперативен обор и се отправят празни отново към селото. Редят една след друга тухлите сръчните ръце на опитните майстори-зидари от строителната бригада на новоизграденото кооперативно стопанство, все повече изпирва своята огромна снага червената сграда.

— Здравей, бай Рашко! — с голямо уважение и почит поздравява кооператорът верния ятак на партизаните, който цял е потънал в пот, но не спира ни за минута зидането. Той добре знае, че скоро ще настъпят студентите зимни дни, а дотогава сградата трябва да бъде завършена и да приютява поне част от добитъка на кооператорите.

— Вижда се то, че и сега не искаш да останеш назад! — подхвърля друг сеговот.

Бай Рашко вместо отговор само се усмихва и продължава с още по-голямо старание работата си. Та нали със своя личен пример трябва да увлича останалите. Друго беше преди три го-

дини, макар и ятак на партизаните, тогава беше безпартиен. Но от девети септември 1944 година той вече е в железните релове на Българската комунистическа партия. А тя го учи да бъде винаги в първите редици на съзидателите на новия щастлив живот на село. ...

Не тежкят задължава човека дъх от обикновената селска кочина, а една доловим мирис на слама и ярма се носим в големия кооперативен свинарник. Възхищение извикват напрежението с вар бели стени и бокосове и чистата като огледало плетачка по средата на помещението. Ситят свинарите и носят пълните коби с ярма. Те ги изпичат в коритата и в свинарника секава грухтенето на десетките животни.

— Дядо Рашко, моля ти се, ела закови тази дъска, че ще излязат прасетата! — виква умолително с пълтния си глас свинарката Йорданка Тодорова.

— Ей, сега, Данке! Почакай малко да нахраним тази свиня! — отговаря дядо Рашко.

Не изминали няколко минути, пък Цанка че го повика да ѝ помогне при пускане на ярмомелката.

— Не знам какво ще правям, без тебе, дядо Рашко, ако ни напущеш! — шеговите похлипка Йорданка.

— Все помощ отън трябва да търсим. А ти от зидарлък, дурамажилък, от всичко разбираш.

— Още не съм решил да ви напускам, дъще, защото не ми се иска. От как постронихме първия обор през есента на 1947 година станах коняр, после свинар. Вече десет години съм с животните, обикнах ги и ми е тежко да се разделя с тях. Но годините започнаха да текат. Скоро шейсет ще навърша кооперативна пенсия, че започна да получавам, но не ми се иска да престана да работя, а. ... и той въздъхна, сякаш е загубил скъпоценно имане. После прибави: — Ех, защото не съм млад, да видите какво мога! ... и в ситните живи очи на скромния кооператор гореше неугасимият пламък на готовността му да работи до последни сили за разцветя на техния кооператив. ...

Снимка и текст: Ив. Вачев

Озарени делници

— Е, КАК ДА НЕ ПОЗНАВАМЕ скробвача бай Пенчо Недев! Той и другарката му Мара са отличници на Министерството. ... Много добро семейство, у тях всички се учат. ... Ще ви заведем — стъпваха с готовност група работнички от ф-ка „В. Колар“ в Габрово, когато ги попитахме за техните знати другари.

Бай Пенчо, снажен мъж, с мургаво, решително лице, заварихме в скробачното отделение на цех 1, при машината (снимка 1 в ляво). Машината върви безупречно и той само от време на време с набита ръка провежда натегнатостта на основата.

Последни дни от годината. ... Колко важни мисли възбужда сега всеки производител! Със завидна трудова равностметка изпраща той годината.

— Едно на друго, рече го, по норма и половина съм давал — усмихна се гордо той и добави твърдо: — През 1957 година ще работя още по-добре. Така

ни повелява нашата Партия, това го изискват интересите на самите нас.

Навъсеното небе се ракъса и зимното утро плисна слънце към белите спретнати сгради на работничкото селище насреца. Погледът на бай Пенчо се спря на двата тъй близки и родни прозорици на новата квартира ей там в ляво и одухотворена топлина се появи в очите му:

— Когато се събрахме с булката, постихахме си на пода една кърпа и тъй правехме обед. То отдавна беше, преди Девети. ... Ела сега да видиш как сме се обзавели и подредили в хубавата квартира! С честен труд се замогнахме! Да ти е драго да се прибереш в къщи след смяна. Пък и като хора станахме други: без книги, вестници, кино, театър вече не можем. Животът бърза напред и щом не искаш да му

изглеждаш опашката — учи се, чети!

Тези чудесен призв и подхванат от всички и в него е истинското богатство на озарените делници на това работничко семейство.

Малката дъщеря Иванка тепърва поема светлия път на учението. Усърдно овладява тя „тайната“ как се извиват буквите в I „в“ клас на у-ще „Н. Рилски“ (снимка 2). Тя ече е отличница.

Другарката Мара Недева е една от най-истинските тъкачки — качественички в предприетното. При план 93 на сто, 98 на сто от излезлите изпод сръчните ѝ ръце памучни тъкани са първокласни. Всеки месец от четирите ѝ стана се отрязват за народа 500-600 метра повече от нормата. Сама преминала през всички видове производствено обучение, доскоро предавала своя опит на другарките си

в школи на първенците, тя е освободена от участие в учебните форми, за да отдаде цялото си майчинско внимание на скъпото си първолаче. Ала и сега много често можеш да я видиш как повишава производството си майсторство: беседа със сменния си майстор др. Продан Проданов (снимка 3), съветва се с други членници, интересува се от списания и вестници.

А в къщи за нея няма по-голямо щастие от това с цялата си майчинска страст да предава на Иванка своята обич към труда. Пълни с уюта на бащиното огнище са тези минути, когато Иванка се свие до скута на майка си с любимите приказки в ръце (снимка 4).

Често можете да срещнете бай Пенчо и по-голямата му дъщеря, седмокласничката Надка, повели се за към фабриката. Бащата изучава марксизма-ленинизма в кръжок по

материалите на XX конгрес на КПСС и е един от майсторите и знаещи кръжочници. Ето сега той отива да се консултира с пропагандиста си др. Петър Иванов (снимка 5), а Надка се затичва нетърпеливо към фабриката библиотека. Тя е една от най-активните млади читатели — деца на работници. Библиотекарката др. Магда Галунова с радост ѝ дава нови книги (снимка 6).

Но най-радостните часове в семейството настъпват, когато всички се съберат заедно в топлата и светла столова около масата (снимка 7). Бай Пенчо започва да се готви за кръжока; Иванка под контрола на майка си преговаря уроците, а Надка разгръща любимото „Септемврийче“, за да види какво пишат дописниците за работата на кръжочите. Та нали и тя е член на кръжока по радиоинженерство и на клуб на младия дописник при Пионерския дом.

Щастливо трудово семейство! Да му бъде още по-щастливо. Новата 1957 година! Текст и снимки: Вс. Пурел

Окръжен кооперативен съюз — Търново

Многобройни купуватели, производители, търговски работници от Селкопите, Наркопите, Районните кооперативни съюзи и служителите при съюза, управлението на Съюза

ВИ ЧЕСТИТИ НОВАТА 1957 ГОДИНА

и Ви желае много щастие, здраве сили и бодрост за разнообразяване и подобряване на търговията, за културно и честно служене на народа, за повдигане материалното равнище на трудещите се.

1-1

ДИП „РЕКОРД“ — Г. ОРЯХОВИЦА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДСНМ при предприятието

Честитим новата 1957 година

на всички работници, инженери, техници и служители и им пожелаваме весело и щастливо посрещане на Новата година. Ръководството на предприятието желае на целия колектив сили и бодрост през цялата година, за влагане на повече старание и умение, за да може колективът да даде на народното стопанство повече и по-качествени платове и изпълнението на новия производствен план на предприятието, както не се посрами и тази година, като го изпълни предсрочно.

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА,

ДРУГАРИ РАБОТНИЦИ И СЛУЖИТЕЛИ!

1-1

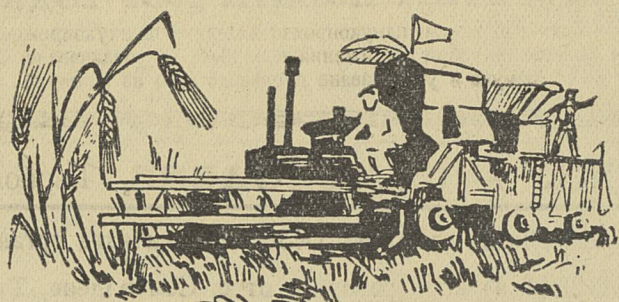
ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ — ГАБРОВО

Управлението, партийното бюро и профкомитетът поздравяват трудовия колектив на предприятието с предсрочно изпълнение на плана за второто полугодие, честитим му

НОВАТА 1957 ГОДИНА

и му пожелаваме още по-добри трудови постижения.

НОВАТА ГОДИНА ЧЕСТИТИМ и на многобройните клиенти и ги каним да посетят заведенията на предприятието, които предлагат уютна обстановка, вкусна и питателна храна, богат асортимент напитки и културно обслужване.

МТС — ПАВЛИКЕНИ

Дирекционният съвет, партийната организация, профорганизацията и ръководството на Димитровския съюз на народната младеж при МТС — Павликеи честитят на механизаторите и кооператорите от района на станцията

НОВАТА 1957 ГОДИНА.

Пожелаваме им през нея да завоюват още по-големи успехи в борбата за повече зърно от плодните поля и за повече продукция от животновъдството.

1-1

Дървообработваща фабрика „Младен“ в с. Кипилово, Еленско

Административно-техническото ръководство и профсъюзното ръководство изказва

БЛАГОДАРНОСТ НА ТРУДОВИЯ КОЛЕКТИВ, който на 10 декември изпълни производствения си план за 1956 година.

Като **ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1957 ГОДИНА** на всички работници, техници и служители пожелаваме им приятно прекарване на новогодишното празненство, здраве и нови успехи в борбата за социализъм.

ДИП „ЯНТРА“ — с. ЯНТРА, Горнооряховско

Административно-техническото ръководство, партийната организация и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ НОВАТА ГОДИНА

на целия производствен колектив, положил героични усилия през производствената кампания, работил по призива на групата челни предприятия, в резултат на което планът беше изпълнен в ценно изражение 107.61.

Пожелаваме му и през 1957 година да работи все така силно и всеотдайно за благото на народа и за разцвета на социалистическата ни Родина.

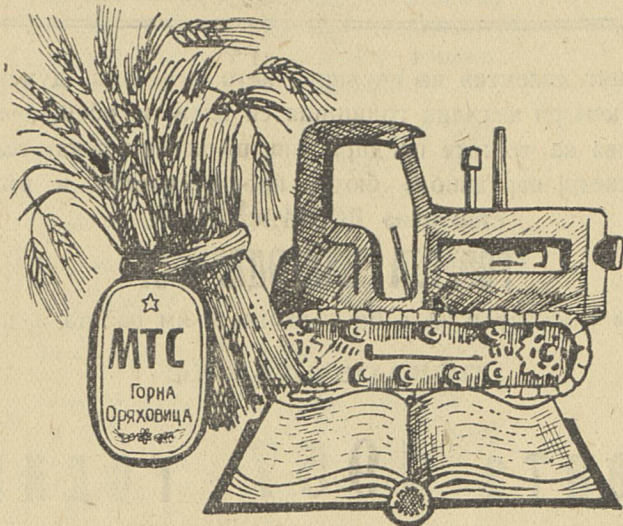
1-1

Районна потребителна кооперация — Габрово

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ

Честитят Новата 1957 година

на всички работници и служители при предприятието и на кооператорите и им пожелаваме нови, още по-големи трудови успехи в борбата за изпълнение на стопанските планове.

МТС — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Дирекционният съвет, партийната организация, профорганизацията и комитетът на ДСНМ при станцията

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички кооператори, механизатори и селско-стопански специалисти от района на станцията.

Ръководството поздравява целия трудов колектив за завоюваните големи успехи през 1956 год. и им пожелава през 1957 година, чрез още по-добра съвместна работа между кооператорите, механизаторите и селско-стопанските специалисти да постигнат по големи успехи и осигурят високо заплащане на трудодея в ТКЗС — гаранция за богат и заможен живот на кооператорите.

ГТП „Градска търговия“ — Габрово

Управлението, партийното бюро и профкомитетът честитим на работниците и служителите при предприятието и трудещите се клиенти

НОВАТА 1957 ГОДИНА,

като им пожелаваме здраве, благоденствие и преуспяване в трудовата дейност.

Нека **НОВАТА 1957 ГОДИНА** донесе на всички ни нови, още по-големи постижения в борбата за социализъм и мир!

ТПК „Строител“ — Габрово

Сърдечна благодарност на всички кооператори изказва управителният съвет за самоотвержения труд, положен през годината и увенчан с чувствително изпълнение на плана. Като ги поздравяваме с

НОВАТА 1957 ГОДИНА,

им пожелаваме здраве, лично преуспяване и още по-високи трудови постижения.

ОКОЛИЙСКИ ПРОМКОМБИНАТ — СЕВЛИЕВО

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ поздравяват работниците и служителите по случай предсрочно изпълнение — 20 декември годишния производствен план на промкомбината.

Пожелаваме още по-големи успехи на колективите и ръководителите на цехове и участъци в борбата за предсрочно изпълнение плана по всички показатели през следващата година.

Като им честитим **НОВАТА 1957 ГОДИНА** — пожелаем им здраве, сили, бодрост и успехи в производствените задачи и личния живот.

Честита Новата 1957 година!

ДИП „МИЗИЯ“ — Горна Оряховица

За големите производствени победи, които завоюва трудовият колектив на предприятието — изпълнението на годишния производствен план предсрочно и даването на високо качество през 1956 година административното ръководство, партийната организация, профорганизацията, и ДК на ДСНМ

поздравяваме всички работници и служители, **Честитим им Новата 1957 година**

и им пожелаваме много щастие, бодрост през цялата година, за предсрочно изпълнение на новия производствен план.

1-1

ДП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — ОКОЛИЙСКО УПРАВЛЕНИЕ — ЕЛЕНА**ЧЕСТИТИ НОВАТА 1957 ГОДИНА**

на работниците и служителите при Управлението и кината в околията и на многобройните си посетители и любители на киното.

На всички пожелаем здраве, приятно прекарване на новата година и по-големи успехи в борбата за мир и социализъм.

1-1

ГТП „Градска търговия“ — Горна Оряховица

Управлението на предприятието

Честити новата 1957 година

на всички свои работници и служители и на многобройните си клиенти, като им желае весело посрещане и прекарване на празника и успех в живота.

Магазините на предприятието предлагат на грандните от града и гостите богат асортимент от бакалски и промишлени стоки, нови асортименти специално за Новата година.

В РЕСТОРАНТИТЕ И СЛАДКАРНИЦИТЕ трудещите се могат да намерят висококачествени подслани и алкохолни напитки и пресни мезета при културно обслужване и уютна обстановка.

1-1

ТКЗС — с. Никюп, Търновско

Управителният съвет на ТКЗС и партийната организация

Честитят Новата 1957 година

на кооператорите от с. Никюп, Търновско.

Пожелават им здраве и бодрост през Новата година.

ДСП „Държавно снабдяване“ — Габрово

На трудовия колектив на предприятието и особено на челниците — началник складове д-р. Стоян Дончев, Илия Петров и др. управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ изказва сърдечна благодарност за самоотвержените усилия, благодарение на които годишният план бе изпълнен на 1 декември

Като честитим на всички служители **НОВАТА 1957 ГОДИНА**, им пожелаваме още по-добри успехи в снабдяването на народното ни стопанство.

ДИП „МИЗИЯ“ — с. Полски Тръмбеш — Търновско

Административното ръководство, партийно бюро и профкомитетът благодарят на целия работнически колектив, ТКЗС и частни стопани взели дейно участие в изпълнението на производствения план през 1956 година и им

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1957 ГОДИНА,

с пожелание за още по-активно включване в изпълнението и преизпълнението на плана през новата 1957 година.

1-1

МТС — С. РЕСЕН, ТЪРНОВСКО

Дирекционният съвет, партийната организация, профорганизацията и ръководството на Димитровския съюз на народната младеж при МТС в с. Ресен, Търновско

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на механизаторите и кооператорите от района на станцията.

Пожелава им през Новата година да приберат богат урожай от полята.

1-1

Новогодишно приветствие

Административното, партийното и профсъюзното ръководства на СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ в Горна Оряховица, честитим

НОВАТА 1957 ГОДИНА

на колектива на предприятието, като го поздравяваме за постигнатите успехи в изпълнението на годишния производствен план за 11 месеца.

Пожелаваме им весело посрещане и прекарване на **НОВАТА ГОДИНА** и постигане на още по-добри успехи в изпълнение на плановете и по-добро качество на услугите.

1-1

МЕСОКОМБИНАТ — ТЪРНОВО

Административното ръководство, партийната организация, профорганизацията комитетът на ДСНМ

ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички свои работници и служители, като им пожелаем от все сърце весело посрещане на празника, сили и жизнерадост за завоюване през Новата година нови още по-големи трудови победи за изпълнение производствения план по всички показатели.

1-1 **ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА НА ВСИЧКИ!**

ДМЗ „Червена звезда“ — с. Дебелец — Търновско

На упоритите работници, рационализатори, инженери, техници и служители, които завоюваха през тази година големи успехи и изпълниха предсрочно годишния производствен план административното ръководство, партийната организация, профорганизацията и комитетът на ДСНМ

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1957 ГОДИНА

и пожелават на всички от все сърце весело прекарване на празника, като желаят на целия колектив да заработи с удвоени сили през **НОВАТА ГОДИНА** да даде на народното стопанство нови машини и изпълнение предсрочно новия годишен план.

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО УПРАВЛЕНИЕ — СТРОЙЧАСТЪК ГАБРОВО

Ръководството, партийното бюро, профкомитетът и бюрото на ДСНМ по случай **НОВАТА 1957 ГОДИНА** поздравяват всички работници и служители при строичастъка и им пожелаваме още по-добри успехи в бъдещето строителство.

Обща трудово-производителна кооперация „ИНВАЛИД“ — Търново

Ръководството на кооперацията съобщава на почитаемите си клиенти, че същата от 20 декември 1956 година се преименува на

ОБЩА ТПК „ЦАРЕВЕЦ“ — ТЪРНОВО

По случай **НОВАТА 1957 ГОДИНА** ръководството и партийната организация при кооперацията поздравяват своите многобройни клиенти и производствения си колектив, с пожелание за още по-големи успехи и нови трудови постижения през следващата година.

1-1

ПРИТУРКА № 1

към в-к „Борба“

1 януари 1957 година

ДИП „ПОБЕДА“ — ТЪРНОВО

На упорития и славен колектив на предприятието, който завършва големи производствени пехи през 1956 година, изпълни годишната производствена програма и даде на трудещите се висококачествени мебели, изпълни поръчките за износ предсрочно и прослави фабричната марка с високото качество и изкусно изработените мебели далеч зад границите на Родната ни. Административното ръководство, партийната организация, профсоюзната и комитетът на ДСНМ

Честитим Новата 1957 година

на колектива, като му пожелаваме през цялата година здраве и бодрост, да постигне по-високи производствени успехи в изработването на нови модели по краища мебели, както за износ така и за вътрешния пазар.

ОСУ „Местни строежи“ — Габрово

Колективът на предприятието предсрочно изпълни годишната строителна програма по всички показатели.

Управлението, партийното бюро и профкомитетът изказва сърдечна благодарност на всички работници и служители и особено на бригадата на др. ТОДОР МИТЕВ, която вместо през 1957 г. пуска водата от Соколския манастир в мрежата на града през 1956 г.

Приветствуваме работниците и служителите

☆ с Новата 1957 година ☆
и им пожелаваме здраве, сили и още по-голямо преуспяване в стопанската работа.

ТПК „Колективен труд“ — Габрово

Управлението, партийното бюро и комитетът на ДСНМ обявяват БЛАГОДАРНОСТ на всички кооператори за предсрочното изпълнение на годишния план.

Като честитят на колектива и многобройните клиенти

Новата 1957 година

им пожелаваме още по-големи трудови успехи в строителството на социализма.

Честита Новата 1957 година

Управлението, партийната организация и профсоюзната организация изричат на всички работници в Държавното земеделско стопанство в Севлиево борчески

Новогодишни поздравии.

Пожелаваме им щастие и добро здраве да работят все така всеотдайно, за да превърнем стопанството в истински социалистически образци и служи за пример в борбата на селскостопанските труженици за високи добиви и непрестанно повишаване продуктивността от животновъдството.

Държавно земеделско стопанство

ЦКС — ОКРЪЖНА ТЪРГОВСКА БАЗА — ГАБРОВО

За образцовата работа, благодарение на която годишният план и обещанието по призова бяха изпълнени значително преди срока и по всички показатели, управлението и профкомитетът

благодарим от сърце

на колектива на базата, честитим му

Новата 1957 година

и му пожелаваме още по-висок ентузиазъм и по-големи трудови успехи.

МТС — СУХИДОЛ, ПАВЛИКЕНСКО

Дирекционният съвет, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на механизаторите и всички кооператори в района на станцията и им пожелаваме нови успехи в борбата за високи добиви от всички площи.

ТКС — ИВАНЧА, ТЪРНОВСКО

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ

на кооператорите от с. Иванча, Търновско

Новата 1957 година

Пожелаваме им да получат през годината по-богат урожай от плодородните поля.

Обща ТПК „ОБЕДИНЕНИЕ“ — Трявна

Управлението, партийното бюро

поздравяват

всички кооператори и кооператорки по случай

Новата 1957 година

като им желаят весело прекарване на празника, СИЛИ и ЗДРАВЕ за още по-големи успехи в борбата за изпълнение и преизпълнение на плана през 1957 година по всички показатели.

ДТП „НАРОДЕН РЕСТОРАНТ“ — ГАБРОВО

С доблестен труд колективът на предприятието изпълни годишния си план на 11 декември, като с това осъществи обещанието си по призова по всички показатели.

По случай трудовата победа и

Новата 1957 година

управлението, партийното бюро и профкомитетът поздравяват от сърце всички работници и служители и им пожелаваме нови успехи.

ДТП

„НАРОДЕН МАГАЗИН“

ГАБРОВО

Неуморният колектив на предприятието верен на думата си, на 22 декември изпълни годишния си план и обещанието по призова на челните предприятия, по всички показатели.

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ изказва

ГОРЕЩА БЛАГОДАРНОСТ

на всички служители за добросъвестната им работа и, като ги

поздравяваме

Новата 1957 година

им пожелаваме здраве, сили, лично преуспяване и нови, още по-блескави успехи в разгръщането на социалистическата ни търговия.

ТПК „ЗДРАВ ОХОД“ — ГАБРОВО

Управлението, партийното бюро и ръководството на ДСНМ

изразяваме дълбока благодарност

на трудовия колектив на предприятието за неуморните старания, бл годарение на които годишната производствена програма и обещанието по призова бяха изпълнени значително преди срока.

ЧЕСТИТИМ НА ВСИЧКИ кооператори и хилядите клиенти на предприятието

Новата 1957 година

и им пожелаваме здраве, сили и още по-големи успехи в стопанската дейност.

Фабрика „Стоян Бъчваров“ — Севлиево

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА,

другари работници!

Административното и партийното ръководство, профкомитетът и комитетът на ДСНМ съобщава на всички работници, че в деня на новата година работата по изпълнението на плана.

Желаем Ви през НОВАТА 1957 година ЗДРАВЕ и БОДРОСТ, за да работите още по-високо производително за разцвета на социалистическата ни Родина и благото на трудещите се.

ТПК „МЕТАЛ“ — ТЪРНОВО

Ръководството на кооперацията, партийното ръководство и ръководството на ДСНМ при кооперацията

ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички членове — кооператори, работници и служители и им пожелаваме весело посрещане на празника. Ръководството жда на целия колектив здраве и жизнелюбие и го призовава да работи през новата година с още по-голяма енергия за изпълнение на годишния план, за постигане на високо качество, пълно изпълнение на производството и услугите на трудещите се.

Да Ви е честита Новата 1957 година

Снабдителна база на Райгрудкооп

Габрово

Управлението и комитетът на базата по случай

Новата 1957 година

изказваме най-топли благопожелания на ръководствата и трудовите колективи на всички трудово-производителни кооперации в окръга за по-добри успехи в производството.

ТКС — ГРАДИНА, ТЪРНОВСКО

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ

на кооператорите от с. Градина, Търновско

Новата 1957 година

Пожелаваме им успехи в борбата за високо възнаграждение на трудовата.

ТКС — ДИЧИН, ТЪРНОВСКО

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ

на кооператорите от с. Дичин, Търновско

* * Новата 1957 година * *

Комарска ф-на „Ахмед Татаров“

Севлиево

За образцовия труд, благодарение на който планът на предприятието беше изпълнен 11 дни предсрочно, управлението и профкомитетът благодарим от сърце на трудовия колектив, честитим му

Новата 1957 година

с пожелание за нови още по-големи успехи.

ТЕК Габрово

За изпълнение на годишния план на 9 декември и по случай

Новата 1957 година

административното, партийното и профсъюзното ръководство сърдечно приветствуват трудовия колектив и му пожелаваме да работи с още по-голям жар за изпълнение на транспортния план.

по случай НОВОГОДИШНИТЕ ПРАЗНИЦИ КООПЕРАЦИЯТА ПРИЕМА ПОРЪЧКИ ЗА ИЗРАБОТВАНЕ НА
ТОРТИ, ПАСТИ, БИСКВИТИ,
КОРИ ЗА БАКЛАВА И ДР.

Г р а ж д а н и !
Всички благодарници на ТПК „СЛАВЯНКА“ Ви предлагат богат асортимент от висококачествени
паста, торти, екстра боза и др.
при уютна обстановка и Новогодишна украса.
Трудещи се, запомнете! ТПК „Славянка“ Г. Орляховица!

Ж Електрокабелна фабрика „Неенко Илиев“ — Севлиево

Верен на тежката си дума сплотеният колектив, пет пъти знаменосец, преизпълни годишния план и обещанието си. За неуморната и образцова работа, административното и партийно ръководство, профкомитетът и комитетът на ДСНМ приветствуват целия колектив и честитим му

Новата 1957 година пожелаваме

на работниците лично преуспяване и още по-големи успехи за преизпълнението и на новия производствен план. Нека нашето първокачествено производство слави нашата млада социалистическа Родина в близки и далечни страни!

ДЪРЖАВЕН ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ИНСТИТУТ ТЪРНОВО

Колективите на окръжния и околийски клонове на Държавен застрахователен институт в гр. Търново

ЧЕСТИТИМ

на хилядите застраховани

Новата 1957 година

като им пожелават високи трудови постижения и успех в личния живот.

Трудещи се,

с участието си във всички форми на застраховането осигурявайте лично себе си, семейството и имуществото си.

ТКС — ХОТНИЦА, ТЪРНОВСКО

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ

на кооператорите от с. Хотница, Търновско

Новата 1957 година

Пожелаваме им успех в борбата за високи добиви.

ТКС „Димитър Благоев“ — с. Градище — Павликено

Управлението, партийното бюро

ПОЗДРАВЯВАМЕ

всички кооператорки и кооператори по случай

Новата 1957 година

Желаем им здраве, бодрост, успехи в личния живот и в борбата за богат урожай.

ДСП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“ — ПАВЛИКЕНИ

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички работници, памукпроизводители и пашкулпроизводители. Желаем им още по-добри постижения в борбата за увеличаване добивите от памук и увеличаване производството на пашкули.

ТКС — САМОВОДЕНЕ, Търновско

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ЧЕСТИТИМ на кооператорите от с. Самоводене, Търновско

Новата 1957 година

Дървообработваща фабрика „ЕЛБА“ — Елена

Поздравява по случай

НОВАТА 1957 ГОДИНА

всички работници, инженери, техници и служители и им желае здраве и сили за успешна работа през годината и за високо преизпълнение на производствената програма по всички показатели.

МТС — Камен, Горнооряховско

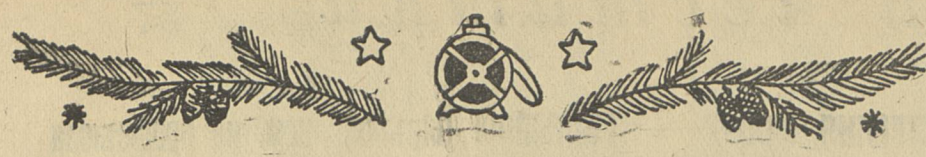
Дирекционният съвет, партийната организация, профсоюзната организация и ръководството на Димитровския съюз на народната младеж

ЧЕСТИТИМ

на механизаторите и кооператорите

Новата 1957 година

Пожелаваме им да завоюват по-големи успехи в борбата за високи добиви от кооперативните поля.

ПО СИГУРЕН ПЪТ

За кой ли вечер Шабан и Халиме с разтревожени сърца прекриваха прага на старата къща? За кой ли път в съзвиз се обляваше майчиното лице?

В тази малка, скулпурна край селската камбанария бацина къща се роди и порасна Шабан, а после като се задомис с Халиме, повече от 20 години тук те деляха радост и тъга. Тук им се роди Исмаил, а след него Билия и Фатме и тримата едни такива умни, добри... И сега, този скъп бацин дом те трябваше да напуснат завинаги, да заминат за една страна, която никога бяха нарекли „рай“, да не видят никога вече голямата нива, годиня наред от която пълнеха хамбара, училището, което Шабан безукорно обслужваше, да се разделят с познати... Наистина, колко трудно беше всичко това! А в селото, сякаш на пук, едно след друго турските семейства разпродаваха имот, добитък, замиваха, без да знаят къде и какво ги очаква. Останаха 15... 12... 10... 6... турски семейства и между тях Шабан, който все не се решаваше, койбаше се, докато една вечер и той с болка изрече:

— Ще отиваме! Всички заминават...

— Да почакаме още малко, все ще се обади някой от там — молеше го Халиме и отново с насълзени от мъка очи тя му припомни за децата.

Исмаил им бе писал, че станал оксименист, Билия учеше в турската гимназия в Коларовград, Фатме бе отличничка в училище. За нея директорът на училището Борис Йорданов им бе казал, че ще я изпратят в София да се учи за учителка.

Светло бъдеще виждаха Шабан и Халиме за децата си в свободната Родина и това най-много ги възбуждаше да заминат.

Това беше през 1951 година. Колкото и мъчителни да бяха преживяванията на Шабан и Халиме те устояха, не заминаха. Останаха още няколко други турски семейства и не обръщаха! След година, две много от изселниците се започнаха да се връщат, разказваха, че са измамени, тъй ли писма идваха от преживяващи „рай“...

... Сега 46-годишният Шабан Исмаилов Мехмедов от с. Стеврек, Еленско е пак прислужник в турското училище. Там от 5-6 години работи като готвачка и Халиме. Парите, които двамата получават, са достатъчни да преживяват. Но, Партията и Правителството искат трудещите се у нас да живеят още по-добре. Това целят и поредицата мероприятия на ЦК на БКП след неговия Априлски пленум.

Учениците от 6-ти клас на турското училище в с. Стеврек, Еленско слушат преподавания урок. Учителката Селвер Солиманова в час по четене.

Нова радост за Шабан и Халиме донесе и постановлението за увеличаване на ниските заплати. Затова Шабан се замислил да построи нова къща. Подготвя вече и материала за къщата, а строежът ще започне още щом получи архитектурния план.

Не са били напразни и съветите на директора Йорданов. Фатме отиде да се учи в турското педагогическо училище в София и е в редиците на първите. Учи се на държавна издръжка.

— През лятото си идва, не можем да й се нарадваме — говори с радост Шабан. — Напълняла, разкубавила се — да й завиждаш.

Разбира се, радостта на тези скромни родители не е напразно. След една година Фатме завършва училище и ще се върне в родния край учителка.

Ех, случи се тъй, че Билия не можеше да завърши гимназия. Поболба се и напусна. Но нали участвуваше дейно в младежката организация, когато оздравя, взеха го на работа в ОК на ДСНМ в Елена. По-сетне по-степи в казармата, където завърши автомобилна школа. Сигурен път в живота избра и най-големият им син — Исмаил. В скоро време той ще бъде оксименист в едно селищенско предприятие.

За семейството на Шабан Исмаилов служителят от селския народен съвет др. Йордан Андонов Соколов ми каза:

— Ех, ако всички са като Шабан... Данък ли има — пръв го плаща, доставки ли трябва да отчита — с първите ги внася. Във всичко е редовен.

... Измени се много животът на турското население в нашата страна. Вместо пренебрежението, дойде време на зачитането, на уважението. Заедно с Фатме учи сега в София и Осман — синът на магазинера Халил. Учат се на други места в страната още много даровите турски деца.

Еднакво достъпни за турското население и в стеврекия край са днес и училището, и кокетната сграда на здравния дом, и читалищният салон където и тази година ще се съберат на новогодишното празненство, ще слушат песните и на турските деца, и рейсовата кола, която всеки ден свързва този отдалечен край с града, и селският народен съвет, и кооперацията, и какво ли не още... За всичко това с благодарност към народната власт говориха Шабан и синът му Исмаил преди да се разделим.

Ст. Александров

НОВОГОДИШНИ ВИДЕНИЯ

Секунда, две... над моята Родина ще забутят топовните гърмежи. Ще дойде с тях и Новата година, очикана със хубави надежди.

Аз знам, сега са будни всички хора и този миг е миг на тишината, оная тишина, в която спорят тревоги минали с мечти крилати.

Аз знам, сега работникът, че вижда порасналата корпус на завода и, как в неспирния си ход прииждат по-мирни дни, лишени от тревога.

Селяка знам, житата избуяли със едро зърно, вижда в класовете и как в градините са наемали от сочен плод овощните дървета.

И аз поет със почерк неукрепнал с надежда в бъдещите дни се азирям. — Как искам аз, живота ми напрегнат в куплетите ми място да намирам.

Христо МАРИНЧЕВ

ИЗПРАТИХМЕ ЕДНА ПЪЛКА С РАДОСТ ГОДИНА

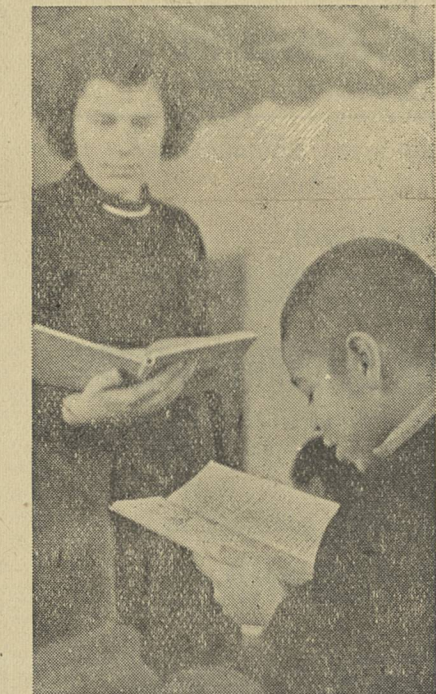
Изпратихме и 1956 година. Искане година при Народната власт за нас, хората на труда, идва все по-радостна — това мога да кажа, като обръщам поглед към изминалите дни. Та веднаж ли през отшумялата вече 1956 година ние трябваше да казваме на народното управление:

— Ех, ако всички са като Шабан... Данък ли има — пръв го плаща, доставки ли трябва да отчита — с първите ги внася. Във всичко е редовен.

... Измени се много животът на турското население в нашата страна. Вместо пренебрежението, дойде време на зачитането, на уважението. Заедно с Фатме учи сега в София и Осман — синът на магазинера Халил. Учат се на други места в страната още много даровите турски деца.

Еднакво достъпни за турското население и в стеврекия край са днес и училището, и кокетната сграда на здравния дом, и читалищният салон където и тази година ще се съберат на новогодишното празненство, ще слушат песните и на турските деца, и рейсовата кола, която всеки ден свързва този отдалечен край с града, и селският народен съвет, и кооперацията, и какво ли не още... За всичко това с благодарност към народната власт говориха Шабан и синът му Исмаил преди да се разделим.

Ст. Александров

Учениците от 6-ти клас на турското училище в с. Стеврек, Еленско слушат преподавания урок. Учителката Селвер Солиманова в час по четене.

МЕЧТИТЕ НИ ЛЕТАТ ПО-ВИСОКО

Живот? — Не са ли това мечтите, подир които човек тича от първия си съзнателен ден, не е ли това вярата в утрето, което идва по-светло, вечният стремеж към нещо по-достойно, по-възвишено?... Такъв един малко абстрактен разговор за живота бяхме подхванали с новите си познати. Не млад, но търпелив и изобретателен Георги Кюсева очевидно обичаше подобни разговори. С интерес участвуваше и Станка, неговата другарка. Невисока, с кръло открито лице, от пръв поглед тя изглеждаше малко сенилна, но в действителност се оказва твърде общителна жена. „Само че сега мечтите ни се научиха да летят по-високо и станаха никак по-достойни“ — беше тяхното общо мнение.

Не беше май, нещото не бе осеяно с беззорни звезди, нито луната излизаше златен рог. Ние стоим в голяма, светла стая край широка кухненска маса, а до нас върху висока готварска печка димяха тенджерки. И може би затова скоро изоставихме тази отвлечена тема.

След като поред изложихме мнението си по египетските и унгарските събития, Георги незабелязано премина към една нова, и, както по-сетне разбрах, изключително любима за него тема.

— Вие Пирин познавате ли? А в Рила били ли сте? На Столетов връх, на хижа „Амбарница“, на „Корита“ ходили ли сте? — започна с куп въпроси той и продължи с вдъхновен разказ за хубостите в живота на планиниста.

— Всяко лято вече 3 — 4 години, с жената съм на екскурзионно летуване.

— Планината и киното — подкачи го Станка — са неговата слабост.

Без да ги обръща внимание Георги увлечено продължи:

— От догодина ще вземаме и мал-

кия. Сега доходите ни позволяват. Майка му получи увеличение в заплатата си. Инженер иска да става, но първо трябва страната си да познава.

Слушах частните разговори на тези добри хора, гледах спрнатата уредба на новата им къща и неосходно се замислих — не познават притеснеността... Везели на недомък, тук действително не можех да се открия. Скъп светлосива бофер съчетан в една страна на стаята. Същоположно внимателно изпънат черен одеял покриваше ново желатинно легло. От другата стена голямо огледало отразяваше лъскава порцеланова мивка.

— Създали сте си удобство — без да на издадох отклоненията си мисъл аз.

Но когато домакинята отвори вратата на спалнята, пред нас се разкри още по-накичен семеен кът. Пред него Станка не промълви нито дума. Говореше излято в поглед и щастие. Тук бяха намерили най-подходящото си място триъгълни гардероб скрин с радио под нежна покривка, две легла.

— Само печката ни е капиталистически остатък — пошегува се Георги.

— Ех, не всичко още е в ред — побърза да изкаже недоволството си Станка. — Трябва да довършим гостната стая, да измажем външните стени. Но и това ще стане. Сега събираме пари. — В гласа и звучеше увереност, която не оставя място за съмнение.

След малкото извинения, добезности, покани, на гости неизменно поднасят за задоволение алуом. Старият алуом на семейство Крушеви ни върна сякаш в друг живот. Миналото, запечатано в него не е тъй весело.

... 1934 г. Група ученици от 8 клас на 3 Софийска гимназия са увековечили дружбата си с приятелската селска. Понечето от тях, Георги дооре помни това, делат днешното си лакомство една пшенична питка която не го на две. Издържат ги обидни им майки с университетска работа на местните богатства. Болшинството от тях са членове на кръжочка по марксистически ленинизъм. Доори ученици са, но могат ли да мечтаят за университет?

... Семейна снимка от 1940 г. Зад пренебрежението застарелите родители чинно стоят по-възрастният брат и Георги, младият секретар на околийския съд. Той още не знае, че фашистите скоро ще отнемат живота на първия му другар Ив. Владков, че ще проявяват съмнение и относно целесъобразността на неговото запържане повече на работа. В дълбочина се очертава силуетът на къща, за покрив на която служат плесенасали плочи. Стените и разкрявни, сякаш е преснета небрежна графика. Това е домът на Георги.

Станка по същото време е в родното си село Дебелец. Но цял ден тя седи зад шевната машина. Учението, което тъй много е обичала, и за нея е завършило.

Някога тези хора по силата на някакъв неписан, жесток закон, не са имали право да мечтаят. А сега си създали и благосъстояние. Помогнала им Народната власт. Ой къде било значи причината скромната деловодителка от ОНС и дългогодишният секретар на съда в Драново да делат мечтите на крилати и попоразни, на реални и недостижими. Понякога стават и причините за тяхната примерна работа като служители.

... Веригата от минаващи въз продължаваше да се движи. Наградили по-годинишния подарък, граждани с радостни лица бързаха към домовете си. Помислих си: „И техните мечти сега са по-крилати“.

Д. Панайотов

ЗА ДКУЛИСИТЕ

— След малко започваме второ действие — каза режисьорът. В дъното се показва портрета на извика с прегрнал глас:

— Елена Александрова, един неговат те търси. Поканых го в гримьорната. Тя нетърпеливо влезе в стаята. Непознатият стоеше на прозореца и разчиташе последната книжка на списание „Театър“, а на масата ухвеще небрежно оставен букет от ципулки и мушкетата. Елена постои един миг с поглед прикован пред себе си. Достатъчно беше да види върха на туристическите му обувки и тази позвухлята мушама, която „той“ винаги носеше при пътуване, за да го познае изведнаж.

— Добър ден — каза леко тя. Александър се обрна бързо. В тъмните му очи премина сянка на момчешка плахост.

— Хубав ден нали? — отвърна той вместо поздрав и взе недоволно цветята в ръцете си.

— Да, у нас зад кулисите не виждат се забелязва — мина към масата Елена и бързо го погледна.

— Ти дойде — недоволно каза Александър и без нужда премести цветята на другия край на масата.

— Казаха ми, един непознат те търси и аз дойдох.

Той гузно се засмя.

— Мислех, че няма да дойдеш, ако мажеш името си.

— Как е Пепи? — Да не се е случило нещо лошо? — на един дъх попита Елена.

— Не... добре е... играе... расте...

Тя задържа отново спокойно. Мина към огледалото и по навик оправя косата си.

— Ти ще излизаш ли? — безпокой се Александър, поглеждайки спортния и костюм.

— Не... така играя във второ действие.

— Там когато Татяна замива на практика в Курш.

— Четири пъти — отвърна смутено той и гъста червена полази от страните към челото му.

— Имаше двадесет минути познание — каза тя и седна на люлеция се стол.

Той не отваря. Очите му жално обхождаха лицето й... Стиналата

НОВОГОДИШЕН РАЗКАЗ

от Милка АТАНАСОВА

мош на спокойно отпуснатите черти, и топлината на наситения с дълбоко проникновение поглед го навлякоха на мисълта за трудния път, който бе извървяла онай падава и лекомислена Елена от преди, за да извоюва силата, с която го плашеше сега. Елена разнежена притисна букета от стайни цветя, което беше съвсем рядко явление сред високомерния налив на пазарските букети, и въпросително погледна мъжа си.

— От нас са... мама ти ги праща...

— Майка ти ли? — дигна тя вежди.

Видя й се съвсем трудно да си представи как старата, намрънена жена се е навела над касиките, за да и набере цветя... премина и отново я чу да казва, дигнала заканително метлата: „Ти не си за моя син... Никой няма да го обича като мене...“ Елена леко тръсна гъстата си коса и се наведе към мъжа си.

— Ожени ли се? — Чух, че си харесал дъщерята на Занев — она, който станал управител на „Нармат“.

Тя говореше полуизправена и от очите й не слизаше насмелив израз, който казваше: „Виждал ли, колко малко ме засяга това?“, Александър явно се смути и дрезгаво отвърна:

— Хората явно септичани... Аз не харесвам така лесно — погледна я изпитателно като че търсеше предразположението й.

— Да... въздържана тя играеки си дехайко с едно четене — де не памериш друга разточителна обич като моята... Ти винаги си бил страшно голям егост в чувствата си.

Огън змията ден лесне поточи светлина. Не по-малко светлина имаше и в дните на тяхната любов, когато всяка вечер тя очакваше притаена зад вратата „той мил егост“ за да се хвърли в прегрътките му с неудържими плащивни викове: „Обичам те... целия свят си само ти... ти, ти“ — смееше се тя, плескаше с

ръце и захвърляше далече чантата с папките и плановите му... мъщеще се, ако забележи, че се кани да работи, волене го в забавните игри на капризните си примуми само, за да го държи по-близо до себе си. „Пречиш ми“ — съреще се понякога той — „Какво да правя“ — невинно питаше тя... „Забавлявай се“ — обръщаше й той гръб. На утрото тя тръгваше по приятелите, на кино, закъсняваше... Вечерта той дигаше скандала. „Ти не ме обичаш достатъчно“. Майка му воинствено го допълваше: „Тя не е жена за тебе“. Последва ужасно скръване... За да го накаже, Елена избяга с малката Пепи. Разневеният мъж взе детето с помощта на милицията, Елена моли, заплашва, състои се при една лекомислена майка.

В тия дни душата на малката жена става на камък — тя знае, че се страда, но в желанието си да откъсти на мъжа си, си налага да не вижда малката.

Подгонена от предишната мъка Елена бързо стана от стола. Мъжът й я последва. Тя го видя неочаквано близо до себе си и за първи път забеляза, че трите години не бяха го отминали мимолетно. Погледът му беше загубил момчешката си необузданост... По лицето му се четеше лека умаломощност, наложена от усърдно подтикнатите чувства. „Трябна да са го брулили здраво вътрешно на живота, както и мене“ — помисли тя и не им се разсърди... те бяха хубави попълнителни ветрове, които не спираха, а тикаха напред. Александър леко прошегна:

— А ти плащива ли си без она... без нашата любов?...

— Да — имам работа... имам успех... — тя мина и се облякла на прозореца, очите и плуваха в светлината. — Искам да науча хората как трябва да обичат — тя замълча и с усилие добави — нашето не беше любов, а мъка... омаломислен кръг... Аз не знаех как да го обичам, а ти не се помъчи да ми помогнеш. Ние се губехме и двамата... Любовта трябва да споява... да скрийт хората...

— Изграждай себе си да изграждаме и любимия човек — дъщерята той и Елена забеляза, че той

четеше мотото на театралната програма...

— Да... режисьорът добре го е казал — твърдо каза Елена.

— Той ли ти помогна... да се издигнеш — засмеха Александър...

— Той... — тя погледна гордо пред себе си и широко се усмихна — той... и живота...

— Тя не искаше да му разкаже колко глупаво, безпомощно беше страдала в първите дни на раздялата им... Целият свят и пречеше...

На никоя работа не можеше да се залъкни... Караше се с приятелите, близки, с другарите си в управлението... Всякога беше мислила, че нейната любов беше най-силна, най-правилна, а се оказа излъгана...

Далоча й роля в пиесата „Изгрев“... В антракта й намери режисьорът на един известен държавен театър и възторжено й стисна ръката. „Вие сте родена за актриса, другарко... Рядко съм виждал по-голяма естественост и сила на чувствата от вашите“. С помощта на режисьора Славчев тя постои в театъра. За първи път бе намерила нещо, което я привлече повече от любовта към мъжа й.

Александър беше също възмъжал... Сега работя на новата топлоелектрическа централа — каза й той — а ти скоро ще прелетиш към София — и я погледна с тайната надежда, че тя ще отрече...

— Може би — развеселено отвърна Елена — скоро ще премина в първи разряд...

— И сигурно ще се омъкшиш? — Виж това не съм мислила — разсмя се тя и облекчението, което се изписа по лицето му, я зареява...

Това я накара да помисли, че той още я обича и може би очаква нещо от нея... Погледна го и бързо забеляза:

— Ти защо така неочаквано дойде? Или имаш новогодишна отпус-

ка?

— Ние дойдохме двамата... с нея — развълнувано отвърна той.

— С Пепи? — Пепи е тук! — разкрещи се от радост Елена... — И ти млъниш... Без сърце ли си?

— Къде е?... разсърди тя мъжа си, забравила, че беше решила да се влюбва... да не се излага, че страда по детето, по техния дом...

— Но аз не мислех... че ти...

искаш първо да поговорим... не ето сега ще я доведат — забърка се Александър и изтича от треперящите и

ръце излетя от стаята...

Елена се засуети безпомощно... спуска се да разтребва, но се отказва... Спомни си, че няма никакво сладко, освен един бонбон, който трябваше да даде на едно момиченце в четвъртата картина...

Новогодишният подарък, който беше приготвил за детето, стоеше в квартирата й. Погледна да се огледалото и се замисли дали ще я хареса Пепи... изтри грима си, без да престане да се смее и плаче едновременно. А пред себе си непрекъснато виждаше едно розово краченце, юмруче с розови ноктенци, бяла шапчица с панделка... Колко мъничка беше когато я отнеха... А сега каква ще бъде Пепи... сега? Отдалече беше я видяла преди една година.

Някой откряна вратата. Елена трепетно се обърна. Пододоха се две тинички плитчици, две любопитни очи, едно тъпо носе и в стаята пристъпи пълничко детенце с голяма бяла корделка... То погледна Елена и сериозно каза:

— Ти нали си моята майка?

Без да се овладее Елена само кимна с глава.

— Ти си ар-ти-стка — каза отново детето, изговаряйки с усилие р-то, когато порасна и аз ще стана като тебе...

Елена грабна детето и лудо го притисна към гърдите си... плуваха косите, челцето, страничните, спираше се за миг да я погледа и с нов порив започваше отново обла на радостни съзвиз...

— Защо плачеш? — дигна вежди Пепи и с пръстче избърза сълзите по лицето й...

— Защото те обичам...

— И на сцената ли плачеш с истински съзвиз?...

— И там... когато мисля за такива момиченца като тебе...

— Аз те видях на вестника — сериозно се обади детето. — Бойка ми изряза картинката и аз я скрих... Когато баба ми се кара аз тайничко те гледам... Затварям очички... изтичвам... и си шепна: „Сни Пепи, ако си послушна мама ще се върне“...

— Много ли искаш да се върна?

— Много... от земята до небето — показа то с ръчици и се разсмя...

— Искаш ли бонбон?

— Не искам — поклати то глава — искам да си дойде, дяло Мраз ще те докара с шейната, — после сипи глас — и тате иска...

— И той ли?! — дигна глава Елена и почувствуваша как и стана радостно и безкривно светло...

Предстипи си отново стаячката им... резелата по прозорците, детското креватче и остръ копнеж да има всичко това в пропъламена в същото й...

— Той ми каза: „помоли мама да си дойде!“ — рече малката Пепи — ти нали не искаш да си самичка на Нова година — и привлечена от пръстите дръжи, огледала и шишеница в стаята нетърпеливо се отскубна от ръцете на Елена.

— Аз те погледам малко... тук много хубаво мирише...

На вратата стоеше Александър и мъчаливо ги гледаше... От очите му изтичаше дълбока, светла радост...

— Александър, ти трябва да ми я оставиш... ти не можеш да ми я вземеш сега — умоително скръсти ръце Елена — а е такава умна... и сладка...

— Ти имаш... — глухо отвърна той — плащива си, а аз нищо нямам... После насърчен от млъчането й добави — ние и двамата не сме предимните... — Задна тежко и като се запъна, тихо добави — Защо не учим двамата хората как да обичат и живеят. Новата година нека донесе и за нас нов живот.

— Върви си — умоително извика тя, губейки сили...

— Елена Александрова — на сцената — извика нечий глас...

— Ти все още носиш моето име — усмихна се мъжът.

— Ти имаш ли нещо против?

Александър затвори решително вратата и остави каскета си на закачалката.

Елена го следеше без да мръдне...

— Лено... задължавам пропъламена той...

Тя намаше воля да се отмести и тогава когато той обгърна раменето й със здравите си топли ръце...

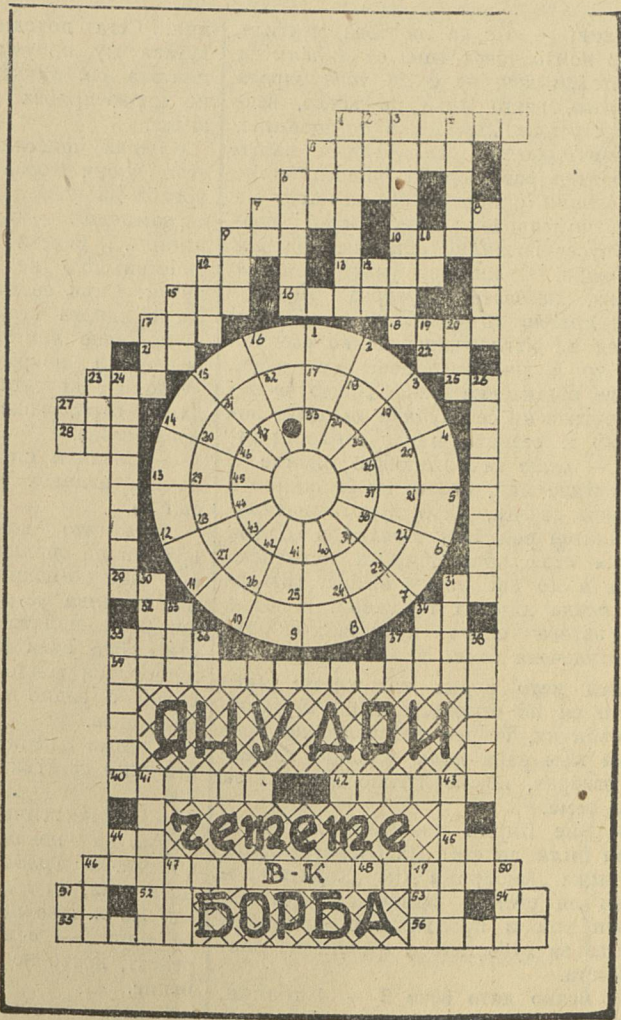
Палтото му дхаше на нещо тихо и приятно, което имаше само в техния дом... С ококорени очички Пепи гледаше, как голямата мама е станала съвсем малко момиченце в прегръдките на техния татко...

ЗА КОНКУРСА

НОВОГОДИШНА КРЪСТОСЛОВИЦА № 3

Съставили: Т. Младенов и Д. Брюкнев,

Водоравно: 1. Малкото име на наш пролетарски поет; 5. Част от кола; 6. По-големият брат на цар Самуил; 7. Река във Франция; 9. Образ; 10. Съд за цветя; 12. Математическо число; 13. Древногръцки поет; 15. Титла на привилегирани (през средните векове); 16. Опера от: Рубиншайн; 17. Морско животно; 18. Елия от тримата мускетари; 21. Инициалите на герой от „Млава гвардия“; 22. Инициалите на наш визен държавник; 23. Хищно животно; 25. Електрическа мярка; 27. Всички народи го желаят и се борят за него; 28. Галовно женско име; 29. Здрав; 31. Нота; 32. Инициалите на прочут флорентински мореплавател (1451—1512); 34. Инициалите на известен италиански художник (1475—1564); 35. Град в Румъния; 37. Театрална пиеса с лек комизъм; 39. Строителна машина; 40. Пойна птица; 42. Музикално произведение; 44. Инициалите на наш писател; 45. Инициалите на норвежки изследовател на полярната област (1872—1928); 46. Химически елемент; 48. Марка автомобили; 51. Нота; 52. Различни букви; 53. Шопско местоположение; 54. Част от кола; 55. Астрономически термин; 56. Немски поет.

Отнесно: 1. Прославен съветски генерал; 2. Съюз; 3. Славянско питие; 4. Скъпоценен камък; 5. Старобългарска титла; 6. Ръководител на факултет; 7. Нота; 8. Малкото име на герой на Гогол; 9. Герой на Шекспир; 11. Мляка за повърхнини; 12. Число; 14. Част от името на виден китайски общественик—учен; 15. Презимето на виден германски държавник; 17. Горска птица; 19. Инициалите на наш белетрист; 20. Част от главата; 23. Европ. Яска столица; 24. Оптичко явление; 26. Река в Америка; 27. Местоположение; 30. Квадрат; 31. Малкото име на американски писател; 33. Електрическа мярка; 34. Спортно състезание; 35. Тропическо дърво; 36. Нота; 37. Нота; 38. Пустиня в Африка; 41. Наш революционер в предосвободенка а епоха; 43. Европейска столица; 44. Елнски букви; 46. Огромна змия; 47. Това, за което се борят народите от цял свят; 49. Откривателят на туберкулозен бацил; 50. Титла на благородник в Испания; 51. Съгласни букви;

КРИПТОГРАМА

От 1 до 47 при правилно решение на поместените под долу въпроси ще получите пожелание на редакцията на в-к „Борба“.

- 1) 21—7—1 Желание:о на народите
- 2) 4—36—9—14—46 Малкото име на разстрелян през 1942 г. член на ЦК на БКП.
- 3) 24—2—23 Малкото име на наш пролетарски поет
- 4) 11—16—17—18 Малкото име на известна наша партизанка
- 5) 10—28—29—33—20 Марка съветски машини
- 6) 40—37—13—27—35 Скъпоценен камък
- 7) 3—15—31—5 Малкото име на прочут английски писател
- 8) 6—34—22—39 Паричен израз на стойността
- 9) 32—43—26—41 Служба за пренасяне на колет и писма
- 10) 8—42—25—44—47 Ароматичен плод
- 11) 38—45—30 Висше учебно заведение
- 12) 19—12 Учително обръщение.

Стършел сурвака

С дряновина здрава Бате Стършел днес е. Ето, че запява сурвакарска песен.

Тръбва да се знае, че не се прощава! Кой е бил нехаен нека да внимава!

Сурва, сурва заграва днес дряновината здрава по познати, непознати—най-различни бюрократи!

Ала знайте, за добро е—днес сурвакането мое, та през Новата година да изфти като градина Хубавата ни Родина!

Че да кажат и за Стършел: Враз! Вижте що е суршил!

Генчо АРАБАДЖИВ

Синята стрела⁹⁾

— Не мога да предам радиограма, батериите съвсем са се източили — ходожи Гудз и като забеляза лежачият на камъка дневник, добива: — При мене е батонът, който беше със спасения, да запишем ли?

— Какъв батон? — Ето такъв — показа с ръце Гудз. — металически син, с гравирани стрела.

— Безобразие! — кипна Кафнутинков, който заговори със забележителен акцент. — Защо веднага не ми каза за батона? Защо се махна от задържания.

— Какво се караш, Кафнутинков? Какъв задържан е той, той е спасен. Човекът си каза кой е, какъв е, всичко е в ред. А ти...

— Стига приказки, другарю сержант! Бегом марш на мястото си и да не изпуснеш от очи задържания нито секунда!

— Слушам! След известно време Кафнутинков отвори, от поста си, забеляза как спасеният батон се разхожда по острова, а Гудз седейки на камъка, го следеше с поглед.

Новият познат се оказа весел и общителен човек: разказа на Гудз няколко забавни истории от своя летателен живот и два военни анекдота.

Спасеният, като си свиреше с уста, отиде към брега, спря, постави крак на камъка и дълго съзерцаваше морето, като че ли му се любеше. Той разгледа лодката, която се поклашаше от вълните, и изпод вежди погледна граничаря: той седеше, разгледане белите жилки в малките тъмно-сини камъчета.

Спасеният се прозя и тръгна обратно към кулата. Гудз стана и закрича към него. Спря го вик от кулата: — Другарю сержант! Какъв е този безобразник, защо сте оставили веселата във лодката? Ами ако ги отнесат вълните?

Гудз с удивление погледна към Кафнутинков: веселата винаги си стояха в шлюпката, но замълча и като взе

ПОВЕСТ

от В. ЧЕРНОСВИТОВ

веселата побърза да настигне спасения В кръглото като чадър помещението лежеше отново легна на кревата. Гудз се стесняваше открито да наблюдава офицера и затова започна да се занимава със своята апаратура и от време на време поглеждаше лещца. Лещецът като че ли започна да дреме.

Чистейки и проверявайки радиостанцията си, Гудз се замисли върху днешните събития на острова. От една страна, сержантът разбираше правилността на позицията, която зае Кафнутинков, но от друга страна, той осъждаше старшия на наряда за „некултурността“. Граничарите излякоха от водата неизвестен човек и, разбира се, независимо от това дали има или няма документи, не бива да му се доверяват, а трябва да се отнасят към него като към всеки задържан. Но ето в днешния случай задържаният съвсем не беше задържан, а спазен и напълно известно лице, което каза своето име, звание, професия, които напълно отговаряха на данните, които началството събщи на старшия. Имаше ли основание да се подозира офицерът? Не, разбира се, Кафнутинков малко го преклалява.

Гудз прекъсна размишленията си, той изпита неприятното усещане, че някой го гледа. Сержантът рязко се извърна: спасеният явно се бе насочил към мястото, където на табуретката лежеше неговото оръжие. Гудз спря да диша. А лещецът, който прекъсна рязко през гърлото си и се нахвърля, взе чашата загреба от бичонката прясна вода, бавно се напи и се усмихна на сержанта: — Проклета сол. Нагълтах се с морска вода, а сега гърлото ми гори — огън!

Гудз въздъхна с облекчение. Отвръщане се чу силният вик на Кафнутинков: — На юг от острова изплава подводник!

Лещецът побърза към изхода, но

радиостът го върна, вземайки оръжието си и затвори вратата. — Другарю капитан, не е разрешено — Лещецът дигна рамене и се усмихна. Гудз застана флангово към вратата, така че хем да вижда какво става горе.

Подводникът доближи почти до самия бряг. На мостика се появи фигурата на офицера със златни пагоони на капитан трети ранг. Той весело размахна фуражката: — Здравейте, орли-границари! Не сте ли измъкнали някого от морето?

— Здраве, пожелае! — Ест, извадихме, другарю капитан трети ранг — весело отговори Гудз. — Капитан Петров е тук!... изведнаж завика лещецът.

Чаткане на токове по каменните стъпала го прекъсна. Отгоре слизаше Кафнутинков: — Прекратете разговорите! Понесете паролата на подводника!

Старшият на наряда зае мястото на Гудз, а последният взе флагчето, излезе от помещението на брега и не твърде бързо ги размахна. Офицерът от подводника гледа известно време иронично какво „нише“ Гудз, а след това сърдито го прекъсна: — Какво ви разваляте под носа тези байрачета? Слени ли сте? Не ме бавете, глупаци, а час по-скоро дайте тук другарю капитан — нямаме време.

Резкият командирски глас разколеба Гудз. Той въпросително се обърна към Кафнутинков: — Не отговарят ли? Повтори запитването! — заповяла той.

Гудз отново размахна флагчетата. Офицерът от подводника закрича злобно: — Какво, вие подтиграте ли се? Кандидати за гауптвахта? Не ме гледайте.

Той се наведе към локта и каза нещо. И веднага на горната палуба изскочиха трима матроси с гугумена лодка. Единият от тях завинти марш към един батон, лодката се наду и я хвърлиха от борна.

— Не смеете да плувате, ще стрелям! — предупреди Гудз. — Ето сега ще видим — усмихна се капитанът на подводника, като се готвеше да слезе на лодката. Единият

Новогодишни честитки

Окръжен народен съвет

отдел „Култура“ — Търново

Чистити

Новата 1957 година

на служителите при отделите „Култура“ в окръга, на всички участници и ръководители на художествените самодейни колективи, библиотечните и музейните работници, на програмните ръководители и градските говорители и на работниците от „Печатни произведения“ и „Кинематография“, като им ПОЖЕЛАВА още по-големи успехи в областта на културния фронт.

ОТ ОТДЕЛА

Окръжен комитет на Отечествения фронт — Търново

Честити на всички свои членове и трудещите се в окръга Новата 1957 година, като им пожелава весело посрещане на празника, нови успехи в работата на Отечествения фронт, за изпълнение на решенията на Априлския пленум на ЦК на БКП, за предсрочно и качествено изпълнение на народостопанския план, за заздравяване още повече на животворната Българо-съветска дружба и световния мир, за укрепване на морално-политическото единство на нашия народ, за достойно посрещане на Четвъртия конгрес на Отечествения фронт.

ОКРЪЖЕН СЪВЕТ НА ПРОФСЪЮЗИТЕ-ТЪРНОВО

Честити Новата 1957 година

на всички профсъюзни членове и активисти и им пожелава нови успехи в живота и труда за още по-голям подем на културата и производителните сили в нашата Родина, за благо на нашия народ и за победата на мира в целия свят.

ОТ ОСПС — Търново

Окръжен ком. на профсъюза

на работниците от леката и хран. промишленост — Габрово

Честити

НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички работници и служители от предприятията в системата на леката и хранителната промишленост в Търновски окръг и им ПОЖЕЛАВА добро здраве и радостен и щастлив живот на тях и техните семейства, за да се борят още по-успешно за запазване мира в света и за построяване на социализма в нашата скъпа Родина. Пожелаваме им нови успехи в борбата за увеличаване производителността на труда, подобрене на качеството и намаление себестойността на продукцията, гаранция за нови подобрения на живота.

ОТ ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ

Ф-ка „БАЛКАН“ — Габрово

Доблестният работнически колектив на предприятието на 22 декември

изпълни безупречно по всички показатели напрегнатата годишна производствена програма, а с това претвори в красиво дело обещанието си по призива на челниците, също по всеки показател.

За героичния труд на инженерно-техническите кадри, работниците и служителите, управлението, партийното бюро и профкомитетът и ръководството на ДСНМ изказваме

благодарност от сърце.

НЕКА БЪДЕ ЧЕСТИТА НА ВСИЧКИ

Новата 1957 година!

Нека донесе тя на всеки здраве, щастие и нови трудови победи за цъфтежа на социалистическата ни Родина.

1—1

Държавно минно и коксодобивно предприятие „Лев“ с. Плачковци, Дряновско

Управлението, партийният комитет, общинният профкомитет и ДСНМ изказваме

сърдечна благодарност

на всички работници, инженери, техници и служители в рудниците и коксовите пещи

за изпълнение на производствените задачи.

Планът за добива на въглища е изпълнен 101,5 на сто, а от снижаване на себестойността е реализирана 344,000 лева икономия.

Ръководствата поздравяват целия колектив за

НОВАТА 1957 ГОДИНА

като му желаят

крепко здраве, сили и бодрост за нови производствени успехи.

1—1

Горско промишлено стопанство с. Буйновци, Еленско

Горските работници—секачи, извозвачи и механизатори от въжешите линии изпълниха 10 дни предсрочно

обещанието си по призива на групата челни предприятия.

Отличиха се секаческите бригади — младежката на Н. кифор Дяков и бригадата на Илия Кроф-джиев, извозвачката на Илия Гаухаров от собствения обз и колективът на въжешата линия „Ст. Невески“ — за втори път десетохлядивик.

Като им изказват сърдечна благодарност за постигнатите успехи, административно-техническото, партийното и профсъюзното ръководство ПОЗДРАВЯВАТ целия трудов колектив, инженерно-техническите работници и служителите и им

Честитят Новата 1957 г.

1—1 На всички желаят нови трудови успехи през Новата година

ДСП „ВИНПРОМ“ — Сухиндол, Павликенско

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

Честитят Новата 1957 година

на всички работници и служители при предприятието и на всички кооператори-лозари, които със своя непосилна труд доставиха висококачествено грозде, произведени вина от което славят името на Родина на международния пазар.

1—1

ГПП — ГАБРОВО

ПО СЛУЧАЙ

предсрочно изпълнение на годишния план на 15 декември и

НОВАТА 1957 ГОДИНА

управлението, партийното бюро и профкомитетът поздравяват работниците и служителите при стопанствата и особено колективите при Росишкото горско промишлено стопанство, които високо изпълниха годишната си програма.

Пожелаваме на всички още от първия работен ден на 1957 година да завоюват още по-големи производствени успехи.

1—1

Ф-ка „ГЕОРГИ ГЕНЕВ“ — Габрово

Славният работнически колектив на предприятието на 21 декември изпълни годишния си план, а с това и обещанието по призива по всички показатели.

ЗА ДОБЛЕСТНИЯ ТРУД И С НАСТЪПВАЩАТА

НОВА 1957 година

управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ

ГОРЕЦО ПРИВЕТСТВУВАМЕ

колектива и му желаем нови, още по-големи трудови успехи за тържеството на социализма и мира.

1—1

АТП „ПРОМИШЛЕНИ СТОКИ“ — ГАБРОВО

На 6 декември с доблестен труд колективът на предприятието изпълни годишния си план, а с това и обещанието по призива по всички показатели.

С трудовата победа и

НОВАТА 1957 ГОДИНА

управлението, партийното бюро и профкомитетът

ПОЗДРАВЯВАМЕ

всички служители и им пожелаваме здраве, щастие и нови успехи за разцвет на социалистическата ни търговия.

1—1

ДП „Електропроизводство“ — Габрово

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ поздравяват производствените колективи на електроцентралите и служителите с предсрочното изпълнение на годишния план по всички показатели и

НОВАТА 1957 ГОДИНА

и им пожелаваме здраве, щастие и нови успехи в труда за социалистическата ни Родина.

1—1

„БОРБА“

отр. бр. 1 1 януари 1957 г.